

A 8. A osztálykirándulása

Csütörtök reggel 7:00-kor gyülekestünk a Tesco parkolóban. Miután mindenki megerőszelt, útnak indultunk. A Dömösig tartó úton mindenki elfoglalta magát, a buszon nyüszögés uralkodott. Az első megállóknál Inakson volt, ahol sebba elegyedtünk a utalig legrendesebb buszsofőreivel, akivel a kirándulás végéig jó kapcsolatot ápoltunk.

A Dömösi faluháznál leszálltunk, majd neki vetettük magunkat a közel 16 km-es túrára. Amint elindultunk, közvetlenül rossz útra tettünk, és ezt a sűrűsödő fákat látva tudatta velünk. Eme csodás felfedezés után rátaláltunk a helyes úsvégre. Miután a Rain-szakadékot magunk mögött tudhattuk, egy kevés pihenő után Dobogó-ig meg sem álltunk. Megnéztük a gyönyörű kilátást, majd felszálltunk a buszra, átkeltünk a Dunán komppal, és egy rövid utazás után elfoglalhattuk a szállást.

Egy rendkívül barátságos hölgy várt bennünket, aki elmondta a tudnivalókat, ezután beláttuk a kávéházat. A szobák a célunk tökéletesen megfeleltek. Ameddig rendelkez-tünk, a szállásadóink előkészítettek a terepet a vacsorához ami melánói volt. Ezt követően egy kis szabadfoglalkozás után elteltük magunkat holnapra.

Másnap reggel Nyáry tanár úr módfelett hangos kolomp-szóval kellett minket 7:00-kor. A reggeli után elkezdőd-tünk, a továbbiakban pedig túrázással töltöttük a napot. Kisvasúttal eljutottunk Kisútaspusztára, ott meglátogattuk Priller Agnes tanárnőt és az osztályt, majd útnak indultunk és célba vettük Nagyútaspusztát. Az eltevedés akkor sem volt betervezve, de aránylag hamar visszatértünk kirándulási pontunkhoz. Ott pihentünk egy keveset majd hazaindultunk Nagyörörsönre. A délutánt a faluban töltöttük, meglátogattuk a Neseherámiát, ahol egy tündérszerű természetű hölgy várt minket. A következő programunk egy állat-simogató volt, érdekes fogadtatásban volt részünk, de ott is uralkodott a jókedvünk. 16 km-re a lakunkban hazavertünk és a nap többi részét pihenéssel töltöttük.

Az utolsó napunkon a reggeli után kiveszkeltünk, majd megtámadtuk Visegrád várát. Zsakai Katalin tanárnő által töltöt is megtudhattunk a vár történelméről. Vár-nézés után kisorsakoltuk magunkat a visegrádi Bob-pályán.

Érmegekkel megtelt szívekkel indultunk haza. Az úton semmi baj nem volt velünk, mert mindenki aludt, ki a széken, ki a földön, valakik egymáson, késő délutánra hazakerestünk szerett városunkba.